

[Arne Jensen]

kommissionens forslag bør opfattes som en helhed, og det vil i de videre forhandlinger være socialdemokratiets udgangspunkt.

Vi kan fortsat støtte investeringsformålet, vel at mærke hvis det bliver som led i en større samlet løsning. Vi kan også støtte nødhjælpsordninger – man kunne også kalde det ambulancetjeneste – til vores dagblade, men vi finder, at de nødhjælpsordninger vil være ganske interessant nytænkning på erhvervsområdet. Vi finder en sådan nyskabelse væsentlig, og vi minder om, at et dagblad typisk vil være i den situation til forskel fra andre typer af erhvervsvirksomheder, at selv et midlertidigt stop som regel vil medføre en permanent lukning.

Støtte til planlægning og etablering af nye blade kan vel siges at indeholde det mere fremadrettede. Uanset at vi næppe kan gøre os håb om at genoprette et differentieret dagbladsudbud, er netop planlægningen og planlægnings- og startstøtten den først betingelse for, at vi tør håbe på, at nye blade vil have blot en lille chance.

En fortsat momsfrigagelse for bladsalg er tilsyneladende alle enige om, heldigvis, og kræver som sådan ikke de mange kommentarer. Det gør derimod det sidste punkt, jeg gerne vil nævne, nemlig spørgsmålet om distributionsstøtten.

Det store flertal i mediekommissionen har den holdning, at støtte til abonnementsordninger er en nødvendig forudsætning for et stabilt salg af aviser. De aviser, som har stor landsspredning, er i en ganske særlig situation, og der er i betænkningen foreslået et tilskud pr. abonnement, og i den forbindelse vil jeg gerne henvise til betænkning nr. 911 fra 1980 om dagspressens distributionsforhold. Både i denne betænkning og mediekommissionens betænkning af december 1982 er der stor enighed om også fra regeringspartierne repræsentanter – det vil jeg gerne understrege – at de punkter, jeg her har nævnt, bør gennemføres som en helhed, hvis folketinget mener noget med de mange pæne ord om den levende presse.

Vi skulle da nødig komme i den situation, som vi faktisk kan læse ud af forhistorien til den eksisterende pressestøttelovgivning, at vi uanset de saglige argumenter er så fastlåst i vore synspunkter, at vi på længere sigt skader de ting, vi inderst inde gerne vil have lov til at værne.

Vi finder som sagt, at regeringsforslaget er for svagt – vi mener, man har lov at kalde det lappeskrædderi – og vi i socialdemokratiet troede faktisk på, at denne regering ville føre en aktiv erhvervs politik.

Selv om jeg nødig vil fremstille pressens problemer som erhvervsproblemer alene – der skulle også gerne være plads til det nye, som det hedder i journalistsproget, der skal være plads til nogle visioner for fremtiden som en af grundpillerne for vores demokrati – så må jeg dog, hvis intet andet kan påvirke regeringen, bede om, at man i det mindste tager det hensyn, der ligger i det erhvervs politiske.

Som sagt ville vi gerne se de seks punkter i deres helhed, og vi vil med det som udgangspunkt gå ind i et samarbejde om en løsning, som ligger nærmere mediekommissionens forslag end det, der er fremlagt fra regeringen.

Jeg synes, vi har lov at sige, at mediekommissionen har udført et særdeles sagligt og grundigt arbejde. Det bør vi handle ud fra i denne sag.

Henning Andersen (KF):

Dette lovforslag har det meget kontante sigte at forhøje statens årlige tilskud til dagspressens finansieringsinstitut med yderligere 3 mill. kr., således at det fra den 1. januar næste år i alt udgør 7 mill. kr.

Mediekommissionen har i sin betænkning fra december sidste år også beskæftiget sig med dagspressens økonomi og har i en såkaldt pakkeløsning peget på en årlig stigning på 19 mill. kr. Statsministeren peger i sin skriftlige fremsættelse på, at det er et moderat forslag fra kommissionens flertal, når det ses i forhold til de nuværende samlede støtteordninger på de ca. 440 mill. kr.

Men det er jo lige så sikkert, at regeringen har alle besparelsesmuligheder under lup for at få rettet op på statens økonomi, og derfor er vi i det konservative folkeparti tilfredse med, at de nuværende ordninger for dagspressen er gået fri for sparekniven, og at vi samtidig med dette forslag kan næsten fordoble det årlige tilskud til dagspressens finansieringsinstitut.

Vi kan anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.